

ČASÁK ICM

Časopis Informačního centra pro mládež Český Krumlov 2012/2013

Již třetím rokem vytváříme prostřednictvím Časáku ICM prostor, v němž mají mladí lidé možnost přispívat svými nápady, věnovat se literární a novinářské činnosti, ukázat tuto práci svým vrstevníkům a podílet se tak na zajímavém komunikačním a prezentačním projektu.

Časák ICM je zde pro vaše obrázky, básničky, příběhy či reportáže. Touto činností se snažíme zaplnit místo v oblasti médií, kterou vykonáváme. Ať už jde o filmovou (Filmová laboratoř) nebo hudební činnost (Hudební studio mladých).

V čísle, které právě čtete, naleznete převážně příběhy mladých lidí, kteří se nebáli zveřejnit své mnohdy zábavné historky z cestování do zahraničí či zkušenosti s dobrovolnictvím. Mezi nimi nechybí volné pokračování reportáže Kateřiny Tůmové z jejího „erasmáckého roku“ ve Francii a vyprávění mladého studenta kaplického gymnázia z výměny mládeže na Kypru.

Dále v tomto vydání najdete básně mladého krumlovského autora Kamila Fouska, vyprávění pracovnice ICM o návštěvě dobrovolníka z Itálie a kreslený komiks žáka 3. třídy českokrumlovské základní školy.

Nechybí zde ani pozvánka na vybrané akce, které v roce 2013 pořádá českokrumlovské Centrum pro pomoc dětem a mládeži, o.p.s., jehož součástí je i pracoviště Informační

Informační centrum pro mládež v Českém Krumlově

Rádi byste dostávali aktuální informace o pracovních možnostech a kulturních akcích v českokrumlovském regionu a zahraničí?

Láká vás účast na výměně mládeže, workcampu doma či v cizině?

Chystáte se na cesty a sháníte levné ubytování?

Chcete vědět, jaké mají mladí lidé příležitosti v rámci Evropy?

Potřebujete poradit se seminární prací, využít přístup na internet, příjemně strávit svůj volný čas?

ANO?

Tak neváhejte a obraťte se na pracovnice českokrumlovského Informačního centra pro mládež, které sídlí na Špičáku 114. Toto zařízení mladým lidem (a nejen jim) nabízí zdarma přístup na evropskou informační síť EURODESK, kde je možné nalézt zajímavé informace o dobrovolnictví, volných pracovních místech, neformálním vzdělávání, evropských programech a projektech, ad. Dále poskytují informace z různých oblastí (vzdělávání, volný čas, cestování, ..).

Kontakt: Informační centrum pro mládež, Špičák 114, 381 01 Český Krumlov, icm@icmck.cz.

Web: www.cpdm.cz

centrum pro mládež.

Časák ICM existuje jak v tištěné tak v elektronické podobě. Po celý rok dochází k naplňování internetové verze časopisu, kterou naleznete na stránkách www.casakicm.cz. Pokud máte zájem o přispívání jak do internetové, tak tištěné verze, neváhejte nás oslovit.

Pěkné počení Vám přeje Redakční rada Časáku ICM

Máš chuť ukázat tvému okolí a přátelům tvou vlastní tvorbu?

Víš o zajímavých věcech a událostech, máš přehled a nechceš si to nechat pro sebe?

Zkrátka, chtěl bys přispívat články či jinými dílky do časáku?

Tak se ozvi a můžeš se s námi podílet na novém projektu, jímž je elektronický a tištěný časopis Informačního centra pro mládež Český Krumlov. Budeme rádi za každý příspěvek i nápad.

Jak vypadá Časák ICM?

Mrkni na www.casakicm.cz

Kontakty:

Centrum pro pomoc dětem a mládeži, o.p.s.

Informační centrum pro mládež

Český Krumlov

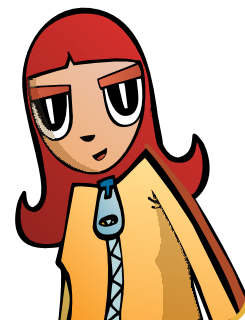
Špičák 114 (žlutá vila, bývalé jesle, vlnáče)

381 01 Český Krumlov

tel.: 380 712 427

e-mail: icm@icmck.cz

cpdm
o.p.s.
Český Krumlov

Masky

Autor: Kamil Fousek

Každý člověk má nějakou masku,
Ale neví o tom.
Dokud mě neuvidí,
Potom si ji nasadí.

Nějaká mě lituje,
Nějaká se mi směje,
Nějaká se na mě dívá ošklivě,
Nějaká mě bere normálně.
Ale já je házím do jednoho pytle.
A podle nálady je vytahuju.

Když mám blbou náladu,
Tak vyndám masku, která mě lituje, a lituju se.
Potom vyndám masku, která se mi směje, a směju se tomu.

Potom vyndám tu normální masku a jdu ven.
Ale ten pytel nosím pořád s sebou.

Pozdrav z barevné Indie

Autorka si přála zůstat v anonymitě

Milí přátelé, za devatero horami, desatero řekami...Byl nebyl krásný slunný den, jeden z prvních blížícího se indického léta...kdy jsem se v brzkých odpoledních hodinách doslova a dopísmene vykutálela z rozhovoru s kamarádem Hrishi a jeho opojné zahradní restaurace...Plná energie, odhodlání, očekávání a s dobrou náladou jsem se vydala s Lubinou najít onu pláž, kde budeme samy, s větrem ve vlasech, slunkem nad hlavou, samy... vyrušované jen šuměním moře a zpívajícími racky, ležet v bikinách a koupat se v moři...bez

přítomnosti slintajících čumilů a otázek...a prostě bez přítomnosti Indů. Tak jsme se vydaly na cestu, jak nám bylo řečeno: „Dojdete na pláž, pak se dáte doprava a jděte a jděte a nezastavujete se a jděte a asi po dvaceti minutách chůze budete v ráji.“

Tak jsme doběhly na pláž a daly se vpravo. Asi po prvních deseti dvaceti metrech jsme se ocitly ve víru rybářské vesničky. Zpočátku naší pozornost strhávaly připlouvající rybářské loďky a rybáři prodávající úlovky a motající sítě...a vedle nich dítě kadící ve vyhrnutých šatečkách...??? Cooo???...A druhé dítě kadící...a třetí dítě kadící...a čtvrté a

páté...a rázem jsme se ocitly uprostřed pole exkrementů, kdy člověk musí vážit každý svůj

krok, aby nevyšlápl něco nepříjemně vypadajícího...Sem a tam na nás vykukovala z

písku „uklizená“ skládka. Občas můj soustředěný pohled na to, kam zrovna šlapu,

zavadil o smrduté pozůstatky ryb obalených mouchama. Pak přibývalo dospěláků, co chytře vykonávali potřebu pří-

Mimika masek

Autor: Kamil Fousek

Zase jsem ulovil dvě masky,
Jednu upřímnou a tu druhou idealistickou,
ale mají jednu vlastnost, mají mimiku obličejů.

Ta upřímná mi říká,
Ať se podívám do zrcadla a řeknu jí,
co vidím.

Řeknu jí: „Kluka na vozíku.“
Ona mi řekne: „Jenom?“
A já: „Ne, vidím kluka na vozíku,
který se nenají bez pomoci.“

Ona mi řekne: „A dál?“
„Vidím kluka, který se nedorozumí bez pomoci.“

Se slzami v očích jsem se na ní podíval znova.
A ona mi říká: „Nebylo by to lepší skončit?
Má cenu žít jenom na půl?“

Ta idealistická maska se jenom pousměje a řekne:
„Máš divnej svět, nikdo ti ho nemůže závidět, ale máš ho. Tak ho žij naplno, jak to jde.
A potom ti ho budou závidět.“

Tentokrát to vyhrála ta idealistická,
ale co bude pak,
až nebude poblíž?

mo na břehu moře, kdy každá příchozí vlna zametla stopy činu. Pak se v mém zorném poli objevila mrtvola nafouklého psa, v moři jsem také zahlédla dvě bezvládná těla mořských obrovských želv...a pak další...a další...čím míň bylo lidí, tím víc bylo těch kadících...a exkrementů ani za vesničkou neubývalo, a tak jsme uznaly a přiznaly si samy sobě a sobě navzájem, bez jakékoliv energie, odhodlání, očekávání a slzama na krajíčku (v mém případě), mlčenlivě (v případě Lubiny), že už víc vidět nemusíme. Zastavily jsme se a upřeně koukaly do vln snažíce se zapomenout na vše, co bylo kolem.

I tohle je jedna z tváří Indie.

A něco málo pro labužníky...Abyste pochopili, že Indie je země mnoha tváří a

že jí můžete stejně milovat, jak nenávidět, tak jsem vyzvěděla, že v městečku Puri, kde jsme odpočívaly, je možné legálně koupit a kouřit marihuanu v government shopu, nikoliv na veřejných prostranstvích...gram za celých 10 rupek, což je zhruba takových 5 korun českých. A já se divila, proč je tu tolik přestárých zhulených hippíků!

Tohle je má první a asi poslední reportáž z cest. Nebyla by nikdy napsána, kdybych tenkrát nebyla znechucená k slzam. A navíc, o krásných věcech píšou druzí, no ne?!

Můj „erasmácký“ rok ve Francii

Autorka: Mgr. Katřina Tůmová

Když jsme netrávili čas ve škole nebo knihovnách, vyplnily jsme volný čas odpočinkem na kolejích nebo v dijonských parcích, nakupováním, sportem, výlety po okolí nebo cestováním po Francii a po večerech mezinárodními večírky s ostatními studenty Erasmusu.

Parky v Dijonu byly hlavním místem nedělních setkání rodinek s dětmi, běžců, cyklistů, hráčů petanque i studentů. Pokud vylezlo slunko, koupili se bagety, francouzské sýry všech možných chutí a vůní, láhev francouzského vína, lehlo se do trávy a piknikovalo. V létě jsme trávili volná odpoledne u nedalekého jezera, kde se při vyšších teplotách dalo i koupat.

Nikdy jsem si nekoupila tolik párů bot, jako za ten rok ve Francii. Nakupování v místních butikách a obchodních centrech bylo opravdu návykové. A to normálně mezi nakupovací maniakky nepatřím, ve Francii jsme si předvánoční, povánoční, jarní, letní a kdovíjaké ještě výprodeje s holkami užívaly plnými doušky.

Nejpoužívanější fráze v životě Erasmáka?

- „On va sortir ce soir?“ – Vyrazíme někam večer?
- „Bonne soirée“ / „Amusez-vous bien“ – Užijte si večírek.
Bavte se dobře.
- „Une biere, s'il vous plait.“ – Jedno pivo, prosím.

Večery byly náročné, ale přínosné, co se francouzské konverzace týče. Protože jsou ve Francii bary i restaurace drahé, často jsme organizovali různé party na kolejích v kuchyňkách nebo speciálních místnostech těmto příležitostem určeným. Ať to byly narozeninové, vánoční, velikonoční, palačinkové, bramborákové, české, italské, španělské, francouzské nebo jiné oslavy, vždy se nás sešla převážně většina studentů Erasmusu a sem tam nějakí francouzští přátelé. Občas jsme vyrazili i do víru velkoměsta do našich oblíbených barů na pivní žirafy, klubů na veselou francouzskou hudbu či kaváren na výborné café au lait. Protože kluby i bary nemilosrdně zavírají už ve dvě hodiny ráno, obvykle se pokračovalo na soukromé domácí večírky u francouzských přátel. Kolikrát jste se ocitli u někoho doma, koho jste ani neznali, ale i přesto se jako cizí necítili. Všichni byli vždy moc pohostinní a přátelští.

Studium ve Francii mi přineslo spoustu nových znalostí nejen, co se francouzského jazyka a literatury týče. Získala jsem také spoustu zkušeností pro život důležitých, osamostatnila jsem se a naučila spoléhat sama na sebe.

Čeho si ale cením nejvíce jsou nezapomenutelné zážitky a přátelé, s nimiž až dodnes udržujeme kontakty a navštěvujeme se. Otevřely se mi tak cesty do různých koutů světa. Na Erasmusu nepotkáte jen studenty země, kde se rozhodnete studovat, ale spoustu dalších kluků a holek různých národností. A takhle jsem měla možnost poznat kamarády z Itálie, Mexika, Číny, Španělska či Belgie, se kterými se setkáváme buď někde na půli cesty po Evropě na nejlepší pravé italské pizze nebo zmrzlině, na kávě a croissantu v Paříži, nebo u nás na českém pivě a klobáse. A jestli někdo váhá s podáním přihlášky k získání stipendia na studium v cizině, ať neváhá a jde do toho. Zatím jsem se nesetkala s nikým, kdo by tohoto rozhodnutí kdy litoval ;-)

Návštěva dobrovolníka Nina v ICM Český Krumlov

Autorka: Iva Sonnbergerová

V dubnu 2010 jsme se potkala s Ninem na setkání Informačních center pro mládež. Nino, který je z italské Sicílie, byl v pelhřimovské organizaci Hodina H jako dobrovolník na Evropské dobrovolné službě.

Domluvili jsme se, že v květnu přijede a stráví pět dní v Českém Krumlově, kde pro něj přichystáme zajímavý program.

Když nastal den „D“, Nino přijel do Českého Krumlova. Již dopředu bylo domluveno, že ho budu mít na starost já a také bude u mě těch pár dní bydlet.

Malý háček byl jen v tom, že Nino neuměl německy a já anglicky, ale vzhledem k tomu, že jsme se již trochu znali a tuto informaci jsme o sobě věděli, nebylo to ani pro jednoho z nás překvapení. Zjistili jsme, jak spolu dokážeme docela obstojně komunikovat.

Nejprve jsme Nina seznámili s tím, co CPDM, o.p.s. dělá a čím se zabývá, v tom našťástí pomohli všichni kolegové, kteří angličtinu ovládají, a provedli jsme ho všemi projektovými pracovišti CPDM, o.p.s. včetně ICM.

Odpoledne nastala pro Nina jeho další část neformálního vzdělávání a to poznání Českého Krumlova nejprve jako turisty.

Každý další den Ninovo pobytu ho čekalo dopoledne strávené v CPDM, o.p.s., kde nám jako dobrovolník pomáhal a odpoledne plně neformálního vzdělávání.

Nino byl z našeho města opravdu uchvácen, nejen jeho historickým kouzlem, ale i atmosférou, kterou ochutnal při večerních občůzkách místních hospůdek.

Velice mu zde chutnalo naše české pivo, ale pizzu nám zkritizoval, i když byla z italské pizzerie.

Úžasné na tom bylo to, že jsme se spolu oba chtěli domluvit, a tak i přes to, že jsme neovládali ani jeden společný „domlouvací“ jazyk. Domlouvali jsme se za pomoci mezinárodních slov, „rukama, nohama“, mimikou a v neposlední řadě nám velmi dobře posloužil papír, tužka a naše obrázková komunikace.

Zde jsem se přesvědčila o tom, že když lidé chtějí, tak se domluví i přes to, že nemluví jazykem toho druhého.

V průběhu celého týdne Nina čekalo poznávání místní komunity a okolních krás našeho regionu.

Nino se jako Ital nezapřel, velice obdivoval naše světlovlasé slečny.

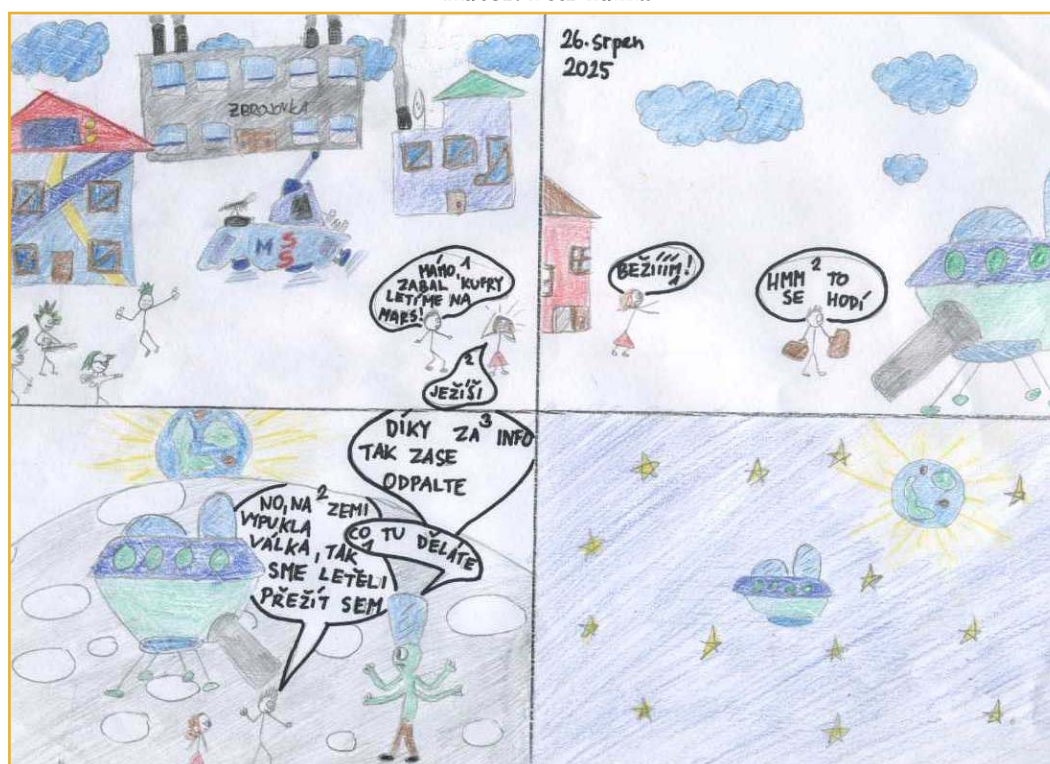
Vzhledem k tomu, že se Ninovi Český Krumlov a místní lidičkové, se kterými se setkal, zalíbili natolik, že tu ještě chtěl strávit alespoň dva víkendové dny, tak jsme se domluvili, že může u mě ještě pobýt i přes to, že jsem odjížděla na svou dovolenou. Když u mě doma po mém odjezdu zkusil uvařit špagety, byl asi velmi překvapen, že v mé domácnosti nemůže najít speciální hrnec na špagety, který určitě nechybí v žádné italské domácnosti.

A tak si poradil po svém, nejvyšší hrnec, který u mě doma nalezl byl „mlékovar“, ale jelikož s tímto hrncem neměl zkušenost, nenapadlo ho, že by si do meziprostoru měl dát vodu a tak se stalo to, že se mu dno hrnce při vaření špaget „trochu“ vypouklo. Jak dovařil, či nedovařil špagety, to nevím, jelikož, když jsem se po své dovolené vrátila domů Nino, již byl zpět v Pelhřimově.

Těchto pár letních dnů bylo pro mě hodně přínosných, plných zajímavých informací, poznání a nových zkušeností.

Komiks z roku 2025

Autor: Petr Tůma

Kapličtí reprezentanti v exotické destinaci

Autor: Jiří Samek, Gymnázium Kaplice

Zhruba v polovině července 2012 se skupinka studentů kaplického gymnázia zúčastnila projektu YOUTH IN ACTION, který probíhal na Kypru, přesněji ve městě Limassol. Naše škola vyslala 11 studentů a jednoho vyučujícího.

Po necelých třech hodinách jsme vystoupili z letadla, zatím jen do klimatizované letištní haly. Zde na nás již čekal poněkud svérázný řidič, který nás odvezl na místo ubytování, asi hodinu od letiště. Kyperský vzduch byl i v noci velice teplý a vlhký, takže jsme opět rádi uvítali klimatizovaný automobil. První noc jsme sice ještě nestrávili na vysokoškolských kolejích, jak bylo pláno, ale v hotelu. Na koleje jsme byli odvezeni hned druhý den ráno.

Na první pohled nám bylo jasné, že se zatím dostavila pouze skupina ze Španělska, druhou – zástupce Kypru – jsme zatím nikde nepotkali. Na první schůzce nám však bylo sděleno, že domácí tým se z velice podivuhodných důvodů nedostaví. Ihned po přivítání a úvodním proslovu, který byl – stejně jako celá komunikace – v angličtině jsme se okamžitě začali seznamovat s novými lidmi. Organizátoři projektu byli mladí lidé, takže se Ice Breakingových her zúčastnili i oni. Španělé byli velmi komunikativní a po celou dobu projektu přátelští, milí a vstřícní. Rádi se učili české fráze, překládali nám španělské písničky, povídali si téměř při každé příležitosti. Všechny aktivity jsme absolvovali ve smíšených skupinkách, takže jsme se mohli dobře přesvědčit, jak své anglické znalosti umíme aplikovat i v praxi.

Součástí programu byly i národní večery, takže jsme se dozvěděli něco málo o cizích kulturách, ochutnali jsme typické pokrmy pro Španělsko a obdrželi malý dárek na památku. Za odměnu jsme pro Španěly otevřeli láhev Becherovky a piva, které si velice pochvalovali.

Každý den jsme pracovali ve skupinách na různých mini projektech, sdělovali své výsledky ostatním a debatovali, jak by se určité závěry prací daly dotáhnout k dokonalosti. Nejčastějším zadáním byly mezilidské vztahy a vzájemná pomoc.

Bylo pro nás připraveno také několik velice zajímavých výletů. Za zmínku rozhodně stojí Afroditina pláž, která je proslulá tím, že si zde zamilovaní z celého světa staví srdíčka z kamínků. Místo je to opravdu nádherné. A abychom o Afroditě věděli víc, podívali jsme se i na místo, kde se podle pověsti měla bohyně lásky narodit. Ochutnali jsme typický kyperský pokrm – Mezze. Díky spoustě volného času jsme mohli blíže poznat město, kde jsme bydleli a dost času bylo i na vytožený odpočinek na pláži.

Díky projektu jsem poznal spoustu zajímavých míst a lidí. Získal jsem nové zkušenosti a dokázal si, že se anglicky dokážeme domluvit bez sebemenších problémů. Každý, komu se naskytne takováto příležitost, by ji měl bez váhání přijmout.

Pozvánka na vybrané akce Centra pro pomoc dětem a mládeži, o.p.s. Český Krumlov v roce 2013

Mezinárodní festival Jeden svět

28. – 30. března 2013 v Českém Krumlově, školní projekce také v NZDM Bouda

Sochy a děti

týdenní akce 22. - 26. 4. 2013 v NZDM Bouda

V Boudě proti nudě

1. - 4. 7. 2013, 26. - 30. 2013 v NZDM Bouda

Výtvarný podzim v Boudě

týdenní akce 14. - 18. 10. 2013 v NZDM Bouda

Multikulturní festival Cihelna-Vystupovat

14.-15. 6. 2013 v areálu bývalé cihelny v Chlumu u Křemže

Multikulturní festival Červenání

20. 7. 2013 v areálu Psychiatrické léčebny Červený Dvůr u Českého Krumlova

Kurz animovaného filmu WOAF

září 2013 v NZDM Bouda

Koncerty v rámci Krumlov Unplugged

poslední pátky v měsících lednu, únoru, březnu, září a říjnu 2013, Restaurace Jelenka

Festival Krumlov Unplugged

listopad 2013 v českokrumlovském klubu FabriČKa

Letní tábor „Prázdniny v pohybu“

čtrnáctidenní pobyt v srpnu 2013

Na webových stránkách www.cpdm.cz naleznete bližší informace o konaných akcích v roce 2013.

Vydává ICM Český Krumlov - projektové pracoviště Centra pro pomoc dětem a mládeži, Špičák 114, 381 01 Český Krumlov
Tel: +420 380 712 427, e-mail: icm@icmck.cz, www.cpdm.cz, www.casakicm.cz

Redakce: Mgr. Vlastimil Kopeček, Iva Sonnbergerová, Magdalena Zronková, Jiří Muk, Jan Čepelák, Jiří Samek,
Mgr. Kateřina Tůmová

Korektor: Magdalena Zronková

Grafická úprava a sazba: Daniel Maruna

Vydáno za podpory města Český Krumlov a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR 2010